یادداشت روز

بوقچی‌های اجاره‌ای!

بعضی تیم‌های فوتبال برای تهییج تماشاگران در مسابقات افرادی را استخدام می‌کنند تا در طول مسابقه با بوق و طبل و کف زدن، هیاهو کنند و با ایجاد جو روانی به تیم خود کمک کنند. این افراد که به «بوقچی» معروفند حتی گاهی که تیم شکست بدی می‌خورد، باز هم وظیفه دارند سروصدا کنند و نگذارند تماشاگران اعتراض کنند، حتی گاهی برای تغییر جو میدان، به بازیکنان تیم مقابل ناسزا می‌گویند! و بالاتر از آن بعضی وقت‌ها فرمان آشوب در ورزشگاه را هم صادر می‌کنند! این رفتار از دنیای فوتبال به دنیای سیاست هم سرایت کرده است و سیاسیون هم با استخدام چنین افرادی می‌کوشند فضای جامعه را مدام هیجانی کنند! کار به آنجا رسیده که سخنرانان، سخنان خود را با کف زدن حضار تنظیم کنند و حتی اگر سخنی از رفراندوم در یک همایش اقتصادی گفته شود، بوقچی‌ها کار خود را به خوبی انجام دهند! اما چرا و به چه دلیل وجود این هیاهوکنندگان- که از سطح بوقچی‌های محفلی معروف به سایت و روزنامه و... توسعه یافته‌اند- ضروری است؟ و چه عایدی برای استخدام‌کنندگان آنها دارد؟

واقعیت این است که در فضای آرام، مجال اندیشیدن برای مردم فراهم است و آنها می‌توانند به درستی همه چیز را تبیین کنند، اما در شور و هیاهو کسی یادش از گذشته نمی‌آید و وعده‌ها و قول‌های پیشین به طاق نسیان زده می‌شود، به خصوص وقتی در یک کار سازمان‌دهی شده، چند فحش هم به تیم حریف و داور و زمین و زمان داده شود دیگر چنان گرد و غبار به پا می‌شود که هیچ چیز دیده نمی‌شود! و البته قیمت و نتیجه این کارها نه برای بوقچی‌ها و نه برای استخدام‌کنندگانشان مهم نیست!

قابل انکار نیست که مهمترین و اصلی‌ترین وعده‌های دولت یازدهم، بهبود سریع اوضاع معیشتی و فضای کسب و کار و در یک کلام ساماندهی اقتصادی بود، آن هم در اوضاعی که جناب دکتر روحانی در مناظره‌های انتخاباتی، رسما اعلام می‌کرد ۷۰ درصد مشکلات کشور، نه به دلیل تحریم‌ها، بلکه به دلیل سوء مدیریت اجرایی است.

پیروزی در انتخابات فضا را از شعار و انتقاد به میدان عمل تغییر داد و ناچار باید برای پاسخگویی به آن شعارها و مطالبات به حقی که در پی آن شعارها در مردم ایجاد شده بود اقدامی عملی می‌شد. اما چنین شد؟

شاید هرگونه ارزیابی از سوی نگارنده یا هر تحلیلگر دیگری بلافاصله و بر اساس سنت معمول بوقچی‌های استخدامی، با انگ ضدیت و مخالفت با دولت نواخته شود! اما واقعیت امروز فضای کسب و کار و بی‌برنامگی دولت در عرصه اقتصاد به گونه‌ای است که حتی صدای بسیاری از افراد و رسانه‌های نزدیک دولت را هم بلند کرده است. به این نمونه‌ها توجه کنید:

۱- حدود بیست روز قبل محمد عطریانفر، عضو مرکزیت حزب کارگزاران سازندگی، به روزنامه آرمان گفته بود: «امنیت معیشتی و امنیت خاطر مردم در زمینه اقتصادی، نکته مهمی است. به صرف اینکه دولت اعلام کند تورم را کنترل کرده‌ایم یا رشد اقتصادی افزایش پیدا کرده است، امنیت خاطر مردم فراهم نمی‌شود. مردم باید اقدامات عملی دولت در جهت بهبود وضعیت معیشتی خود را به صورت عینی و ملموس مشاهده و درک کنند. متاسفانه دولت آقای روحانی هنوز نتوانسته در عمل این باور را در بین مردم به وجود آورد». این سخنان مربوط به همان روزهایی است که دولتی‌ها مدام از رشد ۴، ۵ درصدی اقتصادی و کاهش تورم به ۱۶ درصد سخن می‌گفتند!

۲- پنج روز قبل‌تر از این سخنان، دکتر راغفر در نوشتاری که در روزنامه شرق منتشر شد، بر بی‌برنامگی دولت در عرصه اقتصاد تاکید کرده و نوشته بود: «بی‌برنامگی دولت و تمرکز تمام برنامه‌های آن بر روی مذاکرات، موجب بالا رفتن تورم و فشار اقتصادی بر مردم شده است... می‌توان گفت دولت با تکیه بیش از اندازه به روشن شدن نتایج مذاکرات هسته‌ای، تمام راه‌های کنترل تورم را رها کرده و حتی علیه برنامه‌های خود گام برمی‌دارد. اصولا برای کنترل تورم دو راه وجود دارد: یکی کنترل نرخ ارز در دامنه‌ای خاص از نوسانات و سیاست‌گذاری بر اساس آن یا نگاه داشتن تورم در نقطه‌ای خاص و تعیین سیاست‌های پولی و ارزی در راستای آن.

به نظر می‌رسد دولت تمام اینها را رها کرده و با تکرار سیاست‌های نادرست گذشته، عملا جامعه را در مارپیچ تورمی قرار داده است.

مارپیچی که نتیجه‌ای نخواهد داشت جز فقر و اختلاف طبقاتی بیشتر.»! این سخنان همان روزها با واکنش‌های تندی مواجه شد و سعی و تلاش از سوی بوقچی‌ها این بود که آنها- و سخنان مشابه- را معادل سیاه‌نمایی علیه دولت قلمداد کنند!

۳- اما وقتی در آخرین روزهای دی ماه، دولت «همایش اقتصاد ایرانی» را برگزار کرد، و در آن رئیس‌جمهور محترم به جای فکر و اندیشه اقتصادی، از رفراندوم سخن گفت، معلوم شد که بی‌برنامگی اقتصادی دولت تا چه حد است! دکتر مومنی، استاد دانشگاه علامه طباطبایی پس از آن جلسه با انتقاد از برگزاری چنین همایشی گفته بود: «دولتی با آن همه شعار تبلیغاتی، در نیمه دوره مسئولیت خود، همایش اقتصادی برگزار می‌کند. به اعتقاد من برگزاری چنین کنفرانسی بدین معناست که دولت برنامه‌ای برای اقتصاد کشور ندارد و این را به رسمیت شناخته و اعلام کرده است و در حالیکه این همه دانشگاه و مرکز پژوهشی وجود دارد، خود نهاد ریاست جمهوری تصدی برگزاری این همایش را برعهده می‌گیرد... وقتی به اسامی ارائه‌دهندگان مقالات نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که همه از طیف و گروه خاصی هستند. ماجرا این است که از این طریق آبی برای اقتصاد ایران گرم نمی‌شود... نمی‌توان به مردم گفت شرایط خطیر است اما در رفتار دولت ردی از این خطیر بودن مشاهده نشود. اگر اقلام منابع و مصارف دولت را نگاه کنیم می‌بینیم دولتی که به مردم سخت می‌گیرد آن هم با این رویه‌ها، نان را در ماه‌های پایانی سال ۳۰ درصد گران می‌کند... وقتی به مصارف بودجه عمومی در سال ۹۴ نگاه می‌کنیم به نسبت پیش‌بینی عملکرد سال ۹۳، مصارف دولت ۳۳/۷ افزایش یافته است! اسم این بودجه را هم گذاشته‌اند بودجه انقباضی!»

اینها و موارد متعدد مشابه تنها نمونه‌هایی از ابراز نگرانی اساتید و صاحبنظران نسبت به عملکرد و در اصل بی‌عملی دولت در حوزه اقتصادی است. اما ممکن است باز هم عده‌ای به این حرف‌ها به روش‌های مختلف خرده بگیرند! پس به نمونه عینی دیگری باید اشاره کرد تا جای تردیدی باقی نماند.

۴- آبان ۹۲ و در روزهایی که هنوز تب تبلیغات انتخاباتی تن دولت را رها نکرده بود، رشد بورس ۱۱۳ درصد اعلام شد و رئیس‌جمهور محترم و دولتیان و رسانه‌ها به طرق گوناگون مردم را به سرمایه‌گذاری در بورس دعوت کردند. مردم به این دعوت رئیس‌جمهور اعتماد کردند و سرمایه قابل توجهی در بورس جمع شد. اما اندکی بعد طوفان سقوط بورس آغاز شد به گونه‌ای که سرمایه سهامداران طی ۶ ماه نیمی از ارزش خود را از دست داد و مردمی که نصف سرمایه‌شان را از دست داده بودند مستاصل و حیران منتظر اقدام و دخالت دولت ماندند اما هیچ نتیجه‌ای حاصل نشد و پس از آنکه بر اساس برخی آمارها ۱۶۵ هزار میلیارد تومان سرمایه مردم از بین رفت دولت به تعیین سقف برای فروش سهام دست زد! راهکار بی‌سابقه‌ای که در هیچ یک از بورس‌های جهان سابقه نداشت و ظاهرا دلیل وضع آن، جلوگیری از گسترش معاملات و فروش سهام متوسط سهامداران و سقوط بیشتر بورس بود! این رفتار و موارد مشابه آن، یعنی رها کردن مردم و چشم بستن بر روی مشکلات آنها یعنی از دست رفتن سرمایه‌های مادی و معنوی و اجتماعی در نهایت بی‌عملی و بی‌برنامگی!

اما در این بین بوقچی‌های دولتی چه می‌کنند؟! آنها وظیفه دارند در هر شرایطی جو درست کنند و هیاهو کنند تا مردم متوجه نشوند چه اتفاقی رخ داده و در حال رخ دادن است! چه کوتاهی‌هایی شده و چه هشدارهایی نادیده گرفته شده و در اثر نادیده گرفتن آنها چه بر سر مردم می‌آید؟! و این‌گونه است که آنها که خود آلوده به انواع و اقسام مفاسد اقتصادی و سیاسی هستند، ناگهان مدافع مبارزه با فساد می‌شوند! روزنامه‌هایی که به اقرار صریح مفسدان اقتصادی مبالغ کلان از آنها پول گرفته بودند، ترازوی عدالت بدست می‌گیرند تا به واسطه حکم قانونی دادگاه- که کیهان از سال‌ها قبل مطالبه آن را داشت- هم گذشتگان را سراسر لجن‌مال کنند و هم اربابان و خود را تطهیر و پاکیزه! آنها می‌کوشند فراموش شود نماینده و سخنگوی چه کسانی هستند و چه جریانی پشت این هیاهو است اما مردم فراموش نمی‌کنند! فراموش نمی‌کنند که سکان‌داران غارت بیت‌المال در ماجرای کرسنت که سرمایه ملت را به یک چهاردهم قیمت واقعی و به مدت ۲۰ سال فروختند چه کسانی بودند و حتی حاضر نیستند بابت زیان دستکم ۳۵ میلیارد دلاری آن از مردم عذرخواهی کنند! فراموش کنند که در ماجرای پترو پارس و در آغاز دهه هشتاد ۸ میلیارد دلار رانت در اختیار عوامل یک حزب معروف قرار گرفت! فراموش نمی‌کنند که بابک زنجانی از رانندگی چه کسی به کجا رسید و چه کسی بود که مدال ملی به او اهداء کرد! و آنگونه که این روزها مطرح است به چه کسی در انتخابات ریاست‌جمهوری ۵ میلیارد کمک بلاعوض! تقدیم کرده است! و فراموش نمی‌کنند که یک مدیر دولتی با سرمایه‌ای به مراتب بیشتر از هزار میلیارد تومان عضویت و در هیئت‌مدیره ده‌ها بنگاه سکان اقتصادی مهمی را در دولت دارد و... طبیعی است که در چنین شرایطی نمی‌توان از آنان توقع اقتصاد مقاومتی داشت. بوقچی‌ها باید هم گذشته را بپوشانند چون قوه قضائیه در وقت خود به پرونده تخلفات آنها و کسانی که شرکای خارجیشان سال‌هاست در زندانند رسیدگی نکرد و آنها امروز طلبکار نظام شده‌اند و با جرات به کارشان ادامه می‌دهند و به بوقچی‌هایشان فرمان می‌دهند هیاهو کنند و نگذارند تا مثلا؛ رانت ۶۵۰ میلیون یورویی (۳ هزار میلیارد تومانی) به نورچشمی‌ها دیده شود!

بوقچی‌ها به کارشان مشغولند! به طبل می‌کوبند، در شیپور دروغ و لجن‌پراکنی می‌دمند، خطاها و پلشتی‌ها را می‌پوشانند... اما هم خدا می‌بیند و هم مردم می‌فهمند، صدای حقیقت همیشه از صدای بوقچی‌ها بلندتر است.

حسین شمسیان

در واکنش به اظهارات سخنگوی وزارت خارجه آمریکا

عراقچی: مسائل دفاعی کشور به هیچ عنوان قابل مذاکره نیست

معاون وزیر امور خارجه با تأکید بر اینکه برنامه موشکی ایران ماهیت کاملاً دفاعی دارد، تصریح کرد: جمهوری اسلامی به هیچ عنوان مسائل دفاعی کشور را قابل مذاکره نمی‌داند.

«سیدعباس عراقچی» عضو ارشد تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای در واکنش به اظهارات سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در خصوص پرتاب ماهواره فجر به فضا اظهار داشت: ارسال ماهواره فجر به فضا و قرار دادن آن در مدار زمین، که به پشتوانه فناوری و دانش علمی پیشرفته فرزندان این مرز و بوم صورت گرفته، در راستای رویکرد دراز مدت جمهوری اسلامی ایران برای حضور در فضا و تقویت زیرساخت‌های ارتباطاتی و اطلاعاتی کشور صورت گرفته است.

وی با اشاره به ماهیت کاملاً علمی و اقتصادی این پرتاب گفت: ماهواره بر سفیر که این ماهواره را در مدار زمین قرار داده است نیز به دست توانای متخصصان سازمان هوافضای وزارت دفاع به منظور حضور در فضا با اهداف کاملاً صلح‌آمیز طراحی و ساخته شده است.

عراقچی در عین حال اضافه کرد: برنامه موشکی کشورمان ماهیت کاملاً دفاعی دارد و جمهوری اسلامی ایران به هیچ عنوان مسائل دفاعی کشور را قابل مذاکره نمی‌داند و در مورد آن حاضر به گفت‌وگو با هیچ طرف خارجی نیست.

وی افزود: بدین لحاظ هیچگاه در چارچوب گفت و گوهای هسته‌ای کشورمان با ۱+۵ چه در گذشته و چه در حال حاضر اجازه طرح و مذاکره درخصوص توان دفاعی و موشکی کشور داده نشده و در آینده نیز داده نخواهد شد.

گفتنی است «جنیفر ساکی» سخنگوی وزارت خارجه آمریکا روز دوشنبه در جمع خبرنگاران، پرتاب ماهواره «فجر» را به برنامه موشکی نظامی ایران مرتبط کرد و گفت «برنامه موشکی ایران تهدیدی برای منطقه است».

ساکی بحث در خصوص برنامه موشکی ایران را ادامه داد و گفت: «توانایی حمل کلاهک اتمی در موشک‌های ایران، پیش از این در مذاکرات مورد بحث قرار گرفته و باز هم مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت.»

اولتیماتوم کنگره، برخلاف مفاد تمدید توافق ژنو

مقامات آمریکایی که تاکنون به دفعات توافقنامه ژنو را نقض کرده‌اند و تحریم‌های جدیدی را علیه جمهوری اسلامی ایران تصویب کرده‌اند، در دوره تمدید توافق ژنو نیز بر پیمان‌شکنی خود اصرار دارند.

پایگاه خبری المانیتور در گزارشی نوشت: براساس تمدید توافق موقت ژنو، طرفین برای رسیدن به راهکار نهایی تا روز ۹ تیر (پایان ژوئن) زمان دارند. ولیکن نمایندگان کنگره موافقت کرده‌اند تا طرح تحریم‌ها را تنها تا ۱۰ فروردین(۳۰ مارس) به تعویق بیاندازند.

از سوی دیگر، علیرغم آنکه رسانه‌های غربی در اقدامی مشترک بر اختلافات گسترده کنگره و دولت آمریکا تاکید می‌کنند و دموکرات‌ها را از مخالفان سرسخت سخنرانی نخست وزیر رژیم صهیونیستی در کنگره معرفی می‌کنند، سناتور «کلی آیوت»، نماینده جمهوری‌خواه در این خصوص می‌گوید: نمایندگان هر دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه کنگره و نخست وزیر اسرائیل، نگرانی‌های مشابهی درباره مذاکرات هسته‌ای دارند.

هماهنگی دولت و کنگره آمریکا

به گزارش فارس، «وندی شرمن» معاون وزیر خارجه آمریکا دیروز (سه‌شنبه) برای ادای توضیح در مورد برنامه هسته‌ای ایران و روند مذاکرات این کشور و گروه موسوم به ۱+۵، راهی کنگره شد.

آمریکا یکی از ۶ کشور مذاکره‌کننده با ایران است و شرمن سرپرستی تیم این کشور در مذاکرات هسته‌ای را برعهده دارد. بنا بر اعلام وزارت خارجه آمریکا معاون وزیر خارجه آمریکا در دو دیدار جداگانه، به تشریح وضعیت کنونی مذاکرات هسته‌ای پرداخت.

سرپرست تیم مذاکره‌کننده آمریکا در نشستی که پشت درهای بسته با حضور سران و نمایندگان ارشد مجلس نمایندگان برگزار شد، نمایندگان را در جریان شرایط گفت‌وگوها قرار داد.

تازه‌ترین دور از مذاکرات هسته‌ای، هفته گذشته در حالی ابتدا با حضور نماینده آمریکا در زوریخ و سپس با مشارکت نمایندگان سه کشور اروپایی در استانبول برگزار شد که طرفین برای رسیدن به چارچوب سیاسی توافق تا ۱۰ فروردین (پایان مارس) و برای توافق نهایی تا ۹ تیر (پایان ژوئن) زمان دارند.

پنتاگون خواستار بودجه ۹/۶ میلیارد دلاری برای مقابله با برنامه موشکی ایران شد

وزارت دفاع آمریکا در بودجه ۲۰۱۶ میلادی خواستار ۹/۶ میلیارد دلار منابع مالی برای مقابله با تهدید موشک‌های دوربرد کره شمالی و تهدید احتمالی ایران شده است.

به گزارش تسنیم، وزارت دفاع آمریکا در بودجه پیشنهادی ۵۸۵میلیارد دلاری سال ۲۰۱۶ میلادی خود، خواستار اختصاص ۹/۶ میلیارد دلار منابع مالی برای مقابله با تهدید برنامه موشک‌های دوربرد کره شمالی و تهدید بالقوه ایران شده است.

پنتاگون افزود: ارتش آمریکا هنوز عمیقا در سراسر جهان، درگیر است. فعالیت‌های روسیه در اوکراین، ابولا و ظهور داعش، مهمترین چالش‌های ژئوپلیتیک است که آمریکا با آن روبرو است.

وزارت دفاع آمریکا همچنین اعلام کرد که این آژانس باید با چالش‌های کنونی و در حال ظهور مثل حملات سایبری، افزایش قدرت چین و تهدیدات مربوط به فعالیت‌های فضایی، مقابله کند.

بودجه پنتاگون سال گذشته با ۷/۷ درصد افزایش به بیش از ۵۳۴میلیارد دلار رسیده که این بالاترین بودجه نظامی در تاریخ آمریکا به شمار می‌رود. در عین حال، بودجه ۵۱ میلیارد دلاری پنتاگون برای انجام عملیات احتمالی در خارج از کشور، نسبت به بودجه ۲۰۱۵ میلادی با افت ۲۱ درصدی روبرو شده است.

اوباما روز گذشته بودجه ۴ هزار میلیارد دلاری آمریکا برای سال مالی آینده را ارائه کرده است. باراک اوباما در حالی بودجه ۳۹۹۰ میلیارد دلاری این کشور را ارائه کرده است که بخشی از منابع مالی آن از افزایش مالیات‌ها تامین خواهد شد.

خبر ویژه

شورای شهر منحله اصلاح‌طلبان آوردگاه سیاسی با مفاسد بزرگ اقتصادی

شهردار اسبق و اصلاح‌طلب تهران درباره انحلال شورای شهر اصلاح‌طلبان تصریح کرد برخی چهره‌های تند سیاسی اصلاح‌طلب باعث این انحلال شدند.

مرتضی الویری از اعضای سازمان مجاهدین انقلاب بود که بعدها به حزب کارگزاران پیوست اما در انتخابات سال ۸۸ از کروبی حمایت می‌کرد. وی در مصاحبه با ندای ایرانیان درباره انحلال شورای شهر اول تهران که همه ۱۵ عضو آن اصلاح‌طلب بودند، می‌گوید: یک واقعیت تلخ این است که به دلیل حضور دو سه چهره تند سیاسی، به جای حاکمیت فضای کارشناسی، سلطه فضای سیاسی را در شورای شهر اول می‌بینیم. در آن مقطع در فضای سیاسی خاصی که به وجود آمده بود، مردم به نامزدهایی رأی دادند که برخی از آنها صبغه تخصصی برای شورای شهر نداشتند ولی بیشتر به عنوان چهره‌های سیاسی شناخته شده بودند. یا حداقل می‌توانیم بگوییم وجه سیاسی آنها بر وجه تخصصی آنها غلبه داشت. شما اگر گرفتاری اعصاب داشته باشید یا ناراحتی قلب داشته باشید به هیچ‌وجه سراغ پزشکی نمی‌روید که از نظر سیاسی با شما همفکر و هم‌نظر باشد، اصلاح‌طلب باشد یا اصولگرا. بلکه جستجو می‌کنید که آیا این پزشک در این زمینه تخصص دارد یا نه. شورای شهر هم دقیقا همین‌طور است. ما نمی‌بایستی شورای شهر را با عینک سیاسی نگاه بکنیم. متأسفانه شورای شهر اول تبدیل به یک آوردگاه سیاسی شد.

وی می‌افزاید: به هر حال اینها مبنا و پایه اختلافات و مسائلی بود که در شورای شهر اول شکل گرفت. اگر یکی دو چهره تندرو در شورای شهر نمی‌بودند و یا اگر زعما و بزرگان اصلاح‌طلب ریش سفیدی می‌کردند قضایا به نحو دیگری پیش می‌رفت. به هر حال این مسائل در نهایت به انحلال شورای شهر انجامید. مردم سرخوردگی‌هایی از این وضعیت شورای شهر پیدا کردند و از اینجا بود که هزیمت جریان اصلاح‌طلبی شروع شد.

اخیرا صدیقه وسمقی از اعضای شورای شهر اول تهران در مصاحبه‌ای مفصل، زد و بند گسترده یک طیف از اعضای شورا با برج‌سازان در زمینه فروش غیرقانونی تراکم و... را موجب انحلال شورا توصیف کرده بود. وی در مصاحبه با جرس تصریح کرده بود: «دلیل این تنش‌ها جنگ منافع بر سر فروش تراکم بود... کسانی که از خرید تراکم از شهرداری منتفع می‌شدند مثل برج‌سازها، شلوغ کردند و متاسفانه برخی از اعضای شورای شهر آن زمان و برخی از نهادهای قانونی آن زمان مخالف توقف فروش تراکم بودند. در اینجا متأسفانه می‌توانم از مجلس [اصلاحات] هم در آن دوره یاد کنم و دیگر نهادهایی که از آنها حمایت و پشتیبانی کردند، در مقابل این تصمیم شهردار و اکثریت اعضای شورای شهر که هشت نفر بودند ایستادند و شورا را به انحلال کشاندند. در میان طیف ۷ نفره شورا افرادی بودند که خودشان برج‌سازی می‌کردند و در شورا علنا می‌گفتند «اگر تراکم ما را بدهید ما مشکلی با شهردار نداریم».

وی درباره نقش دولت در انحلال شورای شهر اول می‌گوید: «هیئت حل اختلاف به ریاست آقای ابطحی، وزارت کشور و وزیر کشور وقت، آقای موسوی‌لاری هم همسو با اقلیت شورای شهر بودند و درصدد تغییر شهردار بودند. هدفشان عزل شهردار و آزاد کردن تراکم بود. بلافاصله فردای انحلال، وزارت کشور آقای ملک مدنی را عزل کرد، این هم یک نشانه مهم است برای اینکه آنها با شورا مشکل نداشتند با شهرداری که فروش تراکم را متوقف کرده بود مشکل داشتند. من در آن زمان اعلام کردم که ما بازیچه نیستیم، ما بازی افراد سودجو و فرصت‌طلب را نمی‌خوریم ولو اینکه شورای شهر منحل شود».

طفره از پاسخ درباره وعده لغو تحریم‌ها

«متاسفانه برخی در داخل مخالف پایان تحریم‌ها هستند و از تداوم تحریم‌ها منافع خود را می‌برند».

این اظهارات را محمدجواد ظریف در دیدار شورای تجاری ایرانیان مقیم کنیا عنوان کرد. وزیر خارجه گفته است: متاسفانه برخی در داخل و خارج از کشور در زمره مخالفان پایان تحریم هستند و تداوم تحریم را در جهت منافع خود دنبال می‌کنند.

وی درباره مذاکرات گفت: ما آماده توافق هسته‌ای هستیم. معتقدیم که توافق باید به گونه‌ای باشد که به حق مسلم ایران مبنی بر دستیابی به انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای احترام بگذارد، این توافقی است که می‌توان بدان دست یافت.

این اظهارات در حالی است که آقای ظریف بهتر از هر کس می‌داند مانع اصلی لغو تحریم‌ها، شخص آقای اوباما و وزارت‌خارجه و خزانه‌داری آن است چه اینکه بارها تصریح کرده‌اند، هدف‌شان عقب راندن برنامه هسته‌ای ایران برای اولین بار در ۱۰ سال گذشته در عین حفظ ساختار رژیم تحریم‌ها بوده و حاضر به لغو همه‌جانبه تحریم‌ها نیز نیستند و آن را به ۱۵-۱۰ سال آینده حواله می‌دهند.

بنابراین باید از جناب ظریف و دیگر مدعیان آن ادعای تکراری پرسید چه کسانی مانع لغو تحریم‌ها هستند و چرا به توافقی نمی‌رسید که به طور واقعی - نه آن‌گونه که در ژنو به عنوان عملیات فریب غرب صورت گرفت- تحریم‌ها لغو شود؟ بعد از تعلیق غنی‌سازی ۲۰ درصد و اکسید و خنثی کردن همه ذخایر آن، توقف فعالیت‌های تکمیلی راکتور اراک، توقف نصب سانتریفیوژهای پیشرفته و گسترش بازرسی‌ها و سرانجام ارتکاب رفتار نابجا در ملاقات‌های نابجای دو طرفه با جان کری و حتی اغماض از رفتار تحقیرآمیز آمریکا بر سر پاسپورت نماینده ایران در سازمان ملل، قرار بوده کدام نرمش و گشاده‌دستی و عقب‌نشینی و انعطاف را به خرج بدهید که نداده‌اید و آیا به جای بازگرداندن توپ به زمین داخل، نباید با صدای بلند اعلام کنید که آمریکا هرگز قصد ندارد تحریم‌ها را لغو کند؟ آیا غیر از این است که همین موضوع موجب ناکامی در مذاکرات دوره‌ای مسقط و وین و ژنو شد؟ بنابراین طرح این ادعا که کسانی در داخل به خاطر منافعشان مخالف لغو تحریم‌ها هستند- که از سوی رئیس‌جمهور به منتقدان نسبت داده شد- نوعی فرار به جلو برای طفره از پاسخ این پرسش است که چرا برخلاف حسن‌ظن به آمریکا و وعده لغو ۲ تا ۶ ماهه تحریم‌ها، کمترین دستاوردی نداشته‌اید؟! یا به عبارت دیگر باید گفت چرا دولت نمی‌تواند لغو تحریم‌ها را از آمریکا بگیرد که پدر صاحبان منافع کذایی از قبل تحریم را دربیاورد؟!

بد و خوب روش محاسبه بیکاری

یک روزنامه اصلاح‌طلب نوشت چرا مخالفان روش محاسبه بیکاری در دولت سابق، خود در دولت جدید به همان روش ادامه می‌دهند.

روزنامه آرمان با اشاره به انتقادات کسانی که اکنون در دولت صاحب مقام و موقعیت هستند می‌نویسد: براساس تعریفی که از اشتغال در مرکز آمار ارائه شده افراد ۱۰ ساله و بیشتر که در طول هفته مرجع، طبق تعریف کار، حداقل یک ساعت کار کرده یا بنا به دلایلی به طور موقت کار را ترک کرده باشند، شاغل محسوب می‌شوند.

این روزنامه می‌افزاید: تیم اقتصادی دولت بارها نسبت به این تعریف از بیکاری که در دولت گذشته ارائه شده بود اعتراض داشتند و در تحلیل‌های خود آمار ارائه شده را با اما و اگر ارائه می‌کردند. با این حال با گذشت بیش از یک سال از استقرار دولت یازدهم، تیم اقتصادی هنوز علاقه‌ای به اصلاح تعریف بیکاری ندارد و آمارها کماکان بر مبنای تعریف قبلی تهیه می‌شود.

لس‌آنجلس تایمز: آمریکا لغو تحریم‌ها را نمی‌پذیرد

یک روزنامه آمریکایی اعلام کرد: اخبار خوبی از مذاکرات شنیده نمی‌شود، اما کنگره احتمالا با تمدید توافق موقت با ایران موافقت خواهد کرد.

به نوشته «دویل مک مانوس» در لس‌آنجلس‌تایمز، مذاکره‌کنندگان آمریکایی که تلاش می‌کنند ایران را به پذیرش محدودیت‌های الزامی در فناوری هسته‌ای‌اش ترغیب کنند، چندان امیدوار نیستند. حسن روحانی و محمدجواد ظریف رئیس‌جمهوری و وزیر امور خارجه ایران البته هنوز می‌گویند برای رسیدن به توافق تلاش می‌کنند. اما رهبر عالی ایران اصرار دارد هر توافقی باید آمریکا و دیگر کشورها را به لغو تحریم‌های اقتصادی ایران وادارد و این امر محقق نخواهد شد.

این گزارش با اشاره به تلاش‌های کنگره آمریکا برای اعمال تحریم‌های جدید علیه ایران از جمله لایحه تحریمی کرک منندز و به تعویق افتادن رای‌گیری در مورد این لایحه تا ۲۴ ماه مارس (۴ فروردین) همچنین لایحه تحریمی مدنظر سناتور «باب کروکر» مبنی بر ضرورت تصویب توافق جامع با ایران در کنگره این کشور نوشت؛ کروکر اخیرا برای تمدید توافق موقت چراغ سبز نشان داد و گفته که بهتر است توافق موقت تمدید شود به جای این که میز مذاکرات را ترک کنیم و همه تلاش‌ها از بین برود. این در واقع طرح دوم مورد توافق نمایندگان دموکرات و جمهوری‌خواه در کنگره است. اما مشخص است اگر مذاکرات با ایران به شکست بیانجامد، امکان تمدید توافق ژنو ممکن است.

لس‌آنجلس‌تایمز افزود: مذاکره‌کنندگان به شدت تلاش می‌کنند قبل از ۲۴ ماه مارس به توافق سیاسی دست یابند. اما اکنون بعضی از مقام‌ها روی طرح دوم تمرکز کرده‌اند، اگر ۲۴ ماه مارس فرا برسد و دست یافتن به توافق نزدیک باشد، احتمالا مذاکره‌کنندگان با تمدید مذاکرات برای چند روز یا چند هفته دیگر مخالفت می‌کنند. اما اگر ایران با شروط آمریکا و دیگر کشورهای عضو گروه ۱+۵ موافقت کند، چه خواهد شد؟ در این مقطع زمانی هدف ممانعت از توسعه فناوری هسته‌ای ایران است و این یعنی ادامه یا تشدید تحریم‌های اقتصادی.(!)

روزنامه آمریکایی نوشت: یک گزینه بسیار محتمل است، تمدید توافق موقت با ایران که برنامه هسته‌ای تهران را در ازای کاهش جزئی تحریم‌های اقتصادی محدود می‌سازد. بر اساس این توافق ایران به تدریج در ازای رقیق‌سازی و اکسیدسازی اورانیوم غنی‌شده خود ماهانه ۷۰۰ میلیون دلار از منابع ارزی مسدود شده‌اش را دریافت می‌کند که با توجه به یکصد و ۳۰ میلیارد دلار اموال مسدود شده ایران اصلا مبلغ قابل توجهی نیست.

همزمان آدام ارلی سفیر سابق آمریکا در بحرین به صدای آمریکا گفت برداشتن تحریم‌ها فقط با دست برداشتن ایران از غنی‌سازی امکانپذیر است.

با وجود اصرار آمریکا بر انکار حق ملت ایران و حفظ شاکله تحریم‌ها در توافق کلی- برای ۱۵ سال- حسین موسویان عضو اسبق تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای در وب‌سایت روزنامه اماراتی گلف نوشت: روابط ایران و آمریکا وارد حساس‌ترین مرحله خود بعد از پیروزی انقلاب اسلامی شده و پتانسیل گسترش روابط دوجانبه فراتر از مسئله هسته‌ای نیز وجود دارد(!) اگر تهران و واشنگتن موفق شوند مسئله هسته‌ای را به گونه‌ای مسالمت‌آمیز حل و فصل کنند، از یک جنگ فاجعه‌آمیز جلوگیری و باب همکاری برای مبارزه با تروریسم گشوده خواهد شد. این امر نیز به نوبه خود گفت‌وگوهای گسترده‌تر منطقه‌ای برای کمک به مدیریت بحران‌های عراق، افغانستان و سوریه را تسهیل و در نهایت راه عادی‌سازی روابط بین ایران و آمریکا را هموار خواهد کرد.

وی ادامه می‌دهد: این چنین دستاوردی، پیروزی بزرگی برای اوباما و روحانی و همچنین گروه ۱+۵ (اعضای دائم شورای امنیت و آلمان) و کل جامعه بین‌الملل خواهد بود». موسویان نوشت: «البته اوباما و روحانی در تلاش برای نیل به این هدف ریسک بسیار بزرگی کرده‌اند.»

موسویان توضیح نمی‌دهد این خوش‌خیالی بی‌پایه که با چند «اگر» معطوف به خوی استکباری، خودبرتربین و عهدشکن آمریکا همراه است، چگونه در عمل امکانپذیر است؛ آن هم در شرایطی که رژیم آمریکا می‌گوید همه گزینه‌ها روی میز است، ۱۰۰ شرکت حقیقی و حقوقی را در یک سال اخیر تحریم کرده‌ایم، ساختار تحریم‌ها را حتی پس از توافق جامع حفظ می‌کنیم و...

پوزش و تصحیح

در ستون اخبار ویژه دیروز کیهان خبری با عنوان «خیز بستگان مقامات دولتی برای قبضه کردن اتاق بازرگانی» - به نقل از روزنامه اعتماد- که به حضور بستگان برخی از دولتمردان در انتخابات اتاق بازرگانی اختصاص داشت به نام برادر دکتر عراقچی نیز اشاره شده بود که ضمن پوزش از کم‌دقتی در نقل این خبر، گفتنی است برادر آقای دکتر عراقچی از بازرگانان خوشنام تهران و یکی از اعضای قدیمی اتاق بازرگانی بوده است.

گفت و شنود

دندان کج!

گفت: چه خبر؟!

گفتم: دیروز در مجلس اعلام شد یکی از عوامل فتنه ۸۸ که پرونده وی در دست بررسی است، در یک قلم مبلغ ۵ میلیون و ۲۰۰ هزار دلار از شرکت نفتی استات اویل نروژ رشوه گرفته است.

گفت: خب! از نروژ گرفته است، از بیت‌المال کشور خودمان که نگرفته!

گفتم: مرد حسابی! چرا پرت و پلا میگی؟! مبلغ رشوه همیشه خیلی کمتر از مبلغی است که با گرفتن آن از بیت‌المال مسلمین به تاراج می‌رود. رشوه گرفته که زمینه غارت بیت‌المال را برای آن شرکت خارجی فراهم کند.

گفت: یعنی قرار است به این جرایم رسیدگی شود؟!

گفتم: خب معلومه! شخصی رفت دندانپزشکی و گفت؛ آقای دکتر، این دندونم کج در اومده، دکتر پرسید؛ میخوای بکشم؟ گفت؛ پَنه‌پَ اومدم یک کم نصیحتش کنی شاید به راه راست هدایت بشه!

صالحی:

احتمال رسیدن به توافق هسته‌ای بیش از ۵۰درصد است

رئیس سازمان انرژی اتمی احتمال به سرانجام رسیدن مذاکرات را بیش از ۵۰ درصد عنوان کرد و گفت: مذاکرات هسته‌ای افت‌وخیزهایی دارد و برخی کشورها منافع خود را در ادامه این بحران جست‌وجو می‌کنند.

علی‌اکبر صالحی رئیس سازمان انرژی اتمی در مصاحبه با رادیو گفت‌وگو با اشاره به اهداف کنوانسیون ایمنی منطقه‌ای در حوزه فعالیت صلح‌آمیز هسته‌ای گفت: این کنوانسیون در تقابل با آثار پروژه ایران‌هراسی از سوی غرب است. آنها می‌خواهند ایران را کشوری خطرآفرین نشان دهند؛ درصورتی که جمهوری اسلامی پیشتاز در ارائه مفاهیمی است که اگر عملیاتی شود منطقه را رو به آرامش و تعامل خواهد برد.

صالحی در پاسخ به این پرسش که تعامل با آژانس انرژی اتمی چه تاثیری بر روند مذاکرات خواهد داشت، گفت: آژانس را تنها مرجع قضاوت‌کننده در صلح آمیز بودن فعالیت هس